

[Krag.]

Naar det Offer, der her kræves af Arbejdsløsheds-kasse-medlemmerne ligger paa 20—30 Ø. om Ugen, og vi sammenligner det med den Nedgang i Aarskontingentet, som dog i de senere Aar har fundet Sted, og med det Oplæg, som har fundet Sted i Arbejdsløsheds-kasserne, i hvert Tilfælde i mange af dem, trods Tidens store Vanskeligheder i beskæftigelsesmæssig Henseende, saa kan vi ikke erkende, at den Grund, der her angives til Opretholdelsen af dette Krav fra Regeringspartierne Side, i Virkeligheden kan tillægges nogen Vægt; men jeg vil udtale det Haab, at det maa lykkes en Gang at bøje Flertalspartierne og den høje Regerings Opfattelse ind imod en øget Forstaaelse i denne Sag, saaledes at et Resultat kunde opnaas.

Efter at jeg har omtalt de Ændringsforslag til det foreliggende Forslag og til Forslaget om Ændring af de gældende Regler for Understøttelse til Krisekassers Start og disses fortsatte Drift, som er knyttet til selve Hovedforslaget, der jo i Betænkningen er betegnet som I, skal jeg tillade mig paa min Gruppens Vegne at tage Forslaget under II, Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v., tilbage.

Jeg skal slutte med at anbefale de af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Formanden: Forslaget under II er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rager: Til det foreliggende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring foreligger der i alt her ved denne Behandling 134 Ændringsforslag, af hvilke dog en væsentlig Del er redaktionelle. Jeg hilser med Glæde disse redaktionelle Ændringsforslag, idet de har udryddet en Mængde sproglige Uheldigheder i det oprindelige Lovforslag, hvor en Række Paragraffer begyndte med: dersom, hvis, saafremt, ifald, om og naar, og hvor man endogsaa var naaet saa vidt, at man i en enkelt Paragraf havde „for saa vidt“ i en Linie stavet i tre og i en anden i eet Ord. Det er Forbedringer, som sikkert alle kunde være enige om at indføje, og som det egentlig undrer mig, at man ikke straks har været opmærksom paa.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til en Del af de Ændringsforslag, som ikke er redaktionelle, og jeg vil da først

vende mig til Ændringsforslagene Nr. 23, 28 og 29. Her er de to Oppositionspartier mødtes med Hensyn til at foreslaa, at §§ 6 og 7 udgaar, det er Paragrafferne angaaende Arbejdsanvisning af privat Art. Det forekommer mig ganske mærkværdigt, at man fra Oppositionspartiernes Side har villet stille sig paa det Standpunkt, at disse Paragraffer ikke havde nogen Forbindelse med denne Lov, og at det ikke havde nogen Interesse at gaa ind i en saglig Diskussion om disse Paragraffers Indhold. Det er atter og atter paavist, og man ser det Gang paa Gang i Aviser og andre Steder, hvorledes de Mennesker, som er arbejdsløse, og da særlig dem, som ikke er organiserede, paa forskellig Maade lokkes til at betale Penge til mere eller mindre lyssky Virksomheder, som foretager privat Anvisning. Dermed være slet ikke sagt, at der ikke drives gode Virksomheder paa dette Omraade, men jeg tror, man kan sige, at der drives langt flere lyssky Virksomheder, som i Virkeligheden ikke har Spor af Mulighed for at skaffe de Mennesker, som de franarrer Penge, nogen Beskæftigelse.

Man kan naturligvis dertil sige: Det maa da være de paagældendes egen Sag, hvor de gaar hen, de maa selv tænke sig om — men det er let nok at sige det overfor de Mennesker, der staar fortvivlede over ikke at kunne faa Arbejde. Naar et Menneske er trængt med Ryggen op ad Væggen i en fortvivlet Situation, er det meget ofte saaledes, at det, som man kalder for det sunde Omdømme, svigter. Kan være, at Oppositionspartierne har ment, at Paragrafferne, som de er stillet op, er for rigoristiske, kan være, at de vilde kunne rette forskellige Indvendinger mod dette, men det giver efter min Mening ikke Oppositionspartierne nogen som helst saglig Ret til ganske kort at afvise disse Paragraffer. Dette Forslag har i tre Samlinger ligget paa Folketingets Bord, og vi har, særlig det første Aar, systematisk gennemarbejdet Lovforslaget, men man har ikke haft Spor Interesse af en saglig Diskussion af disse Paragraffer, man har henvist til, at disse Paragraffer skulde hen i en særlig Lov, hvorfor ved jeg ikke.

Hvorfor har man ikke haft Interesse af det? Jeg kan ikke tænke mig, at man kan fremføre noget som helst virkelig fornuftigt til Fordel for, at man skulde lade denne ganske ukontrollerede, ubegrænsede private Arbejdsanvisning bestaa, samtidig med at det offentlige holder en Arbejdsanvisning paa Benene. Mener man, at denne offentlige Arbejdsanvisning paa nogle Punkter træn-